

Lite om Anette Barr

Vem är jag?

Jag arbetade som förskollärare i trettio år. Därefter fyra år vid Malmö universitet med lärarutbildningarna med inriktning på yngre elever. Parallellt med läraryrket har jag sedan 2010 arbetat först ideellt och senare som anställd hos BirdLife Sverige arbetat med naturpedagogiska dagar i samband med Falsterbo Bird Show och sedan 2016 även vid Trandansen vid Hornboragsjön. Ca tusen elever och deras lärare besöker dessa evenemang. I dag arbetar jag med naturpedagogik på heltid för BirdLife Sverige i projektet Naturlänken.

Är också engagerad i Svedala Naturskyddsförening styrelse sedan början av 2000-talet. Fåglarna har alltid varit utgångspunkten i mitt stora intresse för naturen. Därför bor jag numera tillsammans med sambon som också är fågelskådare på Revingefältet nära Vombs ängar.

Varför vill jag engagera mig i SkOF?

Att bidra till ett ökat intresse för fåglar och natur har alltid legat mig varmt om hjärtat. Fågel- och naturintresset ger mig så mycket både för min hälsa och välmående, men allra viktigast är lärandet och insikterna som är viktiga att ha med sig för att kunna göra skillnad för fåglarna i framtiden. Min förhoppning är att jag kan bidra till att fler får detta med sig och främst den yngsta generationen.

Vad vill jag utveckla inom SkOF:

Den ungdomsverksamhet som redan finns inom SkOF hoppas jag kunna bidra till att utveckla och då också riktat till de allra yngsta. Jag tror att vi kan lyckas genom att hjälpa åt, SkOF tillsammans med de lokala föreningarna. Det handlar om framtidens medlemmar.

Mitt bästa skådar tips:

Ett tips blir svårt. Min bästa skådning är tidiga vårmorgnar då jag ger mig ut på promenad för att skåda med ögon och öron. Jag tycker om det där vanliga som en varnande gärdsmyg i en buske, eller trummande hackspett som jag letar upp. Jag sätter mig gärna ner en stund och ser vad som dyker upp. Rovfågelspaning vid Havgårdssjön, Börringesjön och Näsbyholm ligger mig varmt om hjärtat då det var där allt började för mig. Jag gillar också spänningen att ibland åka i väg för att kryssa eller att stå vid kusten tillsammans med andra skådare och bli alldeles genomblåst. Fågelskådning är så varierande. Det finns något för alla.

Mitt bästa skådarminne:

Det finns så många fina minnen, men något som slår det mesta är när jag en tidig junimorgon blir avbruten mitt i frukosten av sjungande en sommargylling och smyger ut för att se den sitta i en trädtopp i min trädgård.